

Evanghelia zilei de duminică: Iubirea lui Isus este de neînving

Comentariu la Evanghelia celei de-a 4-a Duminici a Paștelui (anul C). „Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc și ele Mă urmează”. Viața noastră este pe deplin în siguranță în mâinile lui Isus și ale Tatălui. Să ne refugiem în duioșia Lui nemărginită și în milostivirea Lui infinită.

Evanghelie (In 10,27-30)

„Oile mele ascultă glasul meu; eu le cunosc, iar ele mă urmează. Eu le dau viața veșnică și nu vor pieri niciodată. Și nimeni nu le va răpi din mâna mea. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate răpi din mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl una suntem”

Comentariu la Evanghelie

A patra duminică a Paștelui este cunoscută ca „duminica Bunului Păstor”. Evanghelia acestei zile conține, în toți anii liturgici, o parte din pasajul Ioan 10,1-30, un ansamblu de discursuri ale lui Isus în jurul imaginii păstorului și a oilor. În fragmentul citit în această duminică, Isus se referă la protecția pe care Dumnezeu o exercită asupra oamenilor care se încred în El.

Imaginea păstorului și a oilor are rădăcini adânci în Biblie. Persoane importante din istoria lui Israel au fost păstori: de exemplu, Abel (Gen 4,2), Moise (Ex 3,1 și urm.) sau David (1 Sam 16,11-13). Însuși David și descendenții săi, asemenea lui Iosue (Num 27,17 ș.u.), aveau să fie păstori ai poporului. Totuși, de multe ori, tocmai lui Dumnezeu Îi este atribuit rolul de păstor care are grijă de „oile” Sale — oamenii (cf. Gen 49,15; Is 40,11; Ez 34,5; Ps 23,1; Sir 18,13).

Faptul că discursurile lui Isus despre păstorul cel bun sunt prezentate în timpul Paștelui are, prin urmare, o semnificație profundă care, așa cum explica Benedict al XVI-lea, „ne conduce imediat în centrul, la culmea revelației lui Dumnezeu ca păstor al poporului Său; acest centru și culme este Isus, tocmai Isus care moare pe cruce și învie din mormânt a treia zi, învie cu toată umanitatea Sa și astfel ne implică, pe fiecare om,

în trecerea Sa de la moarte la viață”
[1].

Evangelhia după sfântul Ioan menționează că Isus a rostit cuvintele din această duminică în timpul sărbătorii iudaice a Dedicării Templului. Această sărbătoare comemora purificarea locului și consacrarea altarului jertfelor în vremea macabeilor, care au întărit zidurile pentru a proteja locul sfânt de profanări precum cea săvârșită de Antioh al IV-lea Epifanes (cf. 1 Mac 4,52-61 și 2 Mac 10,1-9). Isus se afla de asemenea în așa-numitul portic al lui Solomon. Poate că tocmai acest spațiu înconjurat de ziduri și coloane puternice justifică referirea pe care o face Isus la protecția pe care o oferă oilor Sale.

Așa cum spunea papa Francisc, cuvintele lui Isus din această duminică „ne comunică un sentiment de siguranță absolută și de

duioșie nemărginită. Viața noastră este complet în siguranță în mâinile lui Isus și ale Tatălui, care sunt una: o unică iubire, o unică milostivire, revelate o dată pentru totdeauna în jertfa crucii (...). De aceea nu ne mai este teamă: viața noastră a fost deja salvată de pieire. Nimic și nimeni nu ne va putea smulge din mâinile lui Isus, pentru că nimic și nimeni nu poate învinge iubirea Lui. Iubirea lui Isus este de neînvins!” [2].

Această intimitate ocrotitoare a lui Isus cu oile Sale ne conduce și pe noi să trăim cu mare speranță viața noastră și lupta noastră de a-I fi plăcuți lui Dumnezeu. Sfântul Josemaría explica astfel: „Virtutea speranței – siguranța că Dumnezeu ne guvernează cu providențiala sa omnipotență, că ne dă mijloacele necesare – ne vorbește de această continuă bunătate a Domnului față de oameni, față de tine, față de mine, mereu dispus să ne asculte, pentru că

niciodată nu obosește să asculte. Îl interesează bucuriile tale, succesele tale, dragostea ta și, de asemenea, necazurile tale, durerea ta, eșecurile tale. De aceea, nu spera în el doar când te împiedici din cauza slăbiciunii tale; îndreaptă-te spre Tatăl tău din cer în împrejurările favorabile și în cele adverse, agățându-te de protecția sa milostivă. Și siguranța nuliității noastre personale – nu este nevoie de o mare umilință pentru a recunoaște această realitate: suntem o autentică multitudine de zerouri – se va schimba într-o forță irezistibilă, pentru că la stânga eului nostru va fi Cristos, și ce număr incomensurabil rezultă! Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme?” [3].

[1] Benedict al XVI-lea, *Omilie*, 29 aprilie 2012.

[2] Papa Francisco, *Regina Coeli*, 17 aprilie 2016.

[3] Sf. Josemaría, *Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 218.

Pablo M. Edo

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-iubirea-
lui-isus-este-de-neinvins/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-iubirea-lui-isus-este-de-neinvins/) (04.03.2026)